

Vinařické listy

DUBEN 2021

Vážení spoluobčané

dovolte mi, abych Vám nejdříve popřál krásné Velikonoce, které bohužel letos budou opět jiné, než na jaké jsme byli zvyklí. Slovo jiné ale nemusí samo sebou znamenat, že i špatné. Tak jako vždy, tak i tady platí, že na něčem špatném se něco hezkého najde. Zatím to vypadá, že vyjde i krásné počasí a budeme moci aspoň do přírody vyčistit si hlavu od všeho, co nás tíží. Velikonoc se týká i moje další část editoria. Mnoho z Vás se mne ptá, jak to letos bude s velikonočním řehtáním. V loňském roce jsme měli možnost oslavit 30. výročí řehtání. U této příležitosti byly našimi hasiči připraveny dárky pro Vás za Vaši trvalou přízeň, a to i v těžkých dobách, kdy nám nebylo nejlépe. Vy jste za námi stále stáli a podporovali nás a my mohli Vaši podporu předávat dál. Nejvíce pomoc směřovala a dále směřuje k našim dětem. Většina akcí je tak zafinancována za podpory obce a z vybraných peněz právě za Velikonoční řehtání. Bohužel nám do toho loni vstoupil COVID -19 a my dárky nemohli předat. Ani letos to na řehtání nevypadá (zatím, co to píšu, ještě nebylo o Velikonocích rozhodnuto), ale o dárky již nepřijdete. Se starostou hasičů jsme se domluvili, že pojedeme barák od baráku a dárky Vám předáme a popřejeme Vám tak i krásné Velikonoce osobně. Samozřejmě z naší strany bude bezpečnostní opatření proti COVID -19. Povinně si ráno uděláme antigenní test, budeme mít respirátory a sady gumových rukavic, abychom alespoň nějakou měrou zamezili kontaktu. Dárky jsou odborně zabaleny a ještě budou ošetřeny desinfekčním postřikem. Myslím si, že se lidé nemusí bát a dárek od nás převzít. Rádi Vás se starostou hasičů uvidíme a krátce podebatujeme, témata se určitě najdou. Pokud byste pak opět chtěli nějakou finanční částkou přispět, tak se určitě bránit nebudeme a budeme jen rádi.

Chtěl jsem zde ještě napsat mnoho informací, ale perou se ve mně emoce. Při psaní tohoto článku jsem si opět vzpomněl na mnoho veselých vzpomínek okolo řehtání. Nebyl jsem u všech, dvakrát jsem chyběl z důvodů odstěhování se, ale v mnoha mých vzpomínkách figuroval jeden člověk, SPARTĀN, pan Václav Fišer. Ani on nebyl ze začátku hasič, ani se nějak moc nezapojoval do chodu obce, ale jak dozrával, tak se to měnilo a v posledních letech neodmyslitelně patřil mezi nejoddanější hasiče a nikdy neodmítl pomoc. Spartánské srdce pana Václava Fišera bohužel dotlouklo a on teď bude fandit a koukat se na nás ze shora od nebeských bran. Je mi strašně líto, že se jako hasiči nemůžeme rozloučit a postavit se k čestné stráži a vzdát hold. Bohužel i toto přináší COVID -19.

Ještě jednou mi dovolu malou vzpomínku na všechny, co nás navždy opustili. Já to mám bohužel tak, že nejvíce vzpomínám právě v období Velikonoc a věřte mi, že mám na co vzpomínat. Některé věci nejdou ani napsat, ale jak se říká, lidé odcházejí a vzpomínky na ně zůstanou, a v tom i já musím jen souhlasit. Ač nejsem zase tak starý, tak vzpomínky třeba na pány Kašpara, Heřmanského, Nováka, Kubína, Černého, Jonáše, Chomina a mnoho jiných, i mladších, co už tu bohužel nejsou, mi z mého srdce nezmizí nikdy a vždy tam budou mít své místo. Věřte, že vzpomínám a nezapomínám. Třeba se zase někdy setkáme a nějakou tu příhodu přidáme.

Vám všem krásné Velikonoce, hodně sluníčka a zdravíčka přeje

Váš starosta obce Jiří Kohout

VELIKONOCE - ŘEHTÁNÍ

Pro děti, které se budou chtít stejně jako minulý rok zapojit do improvizovaného řehtání s dodržáním všech vládních nařízení uveřejňujeme následující instrukce:

Řehtat můžete všichni u svých domů, před vrátky, v intervalu cca pěti minut v jednotných časech:

Čtvrtek: 14.00; 18.00;

Pátek: 10.00; 14.00; 18.00;

Sobota: 08.00; **10.00** - Vybírání, zakončení básničkou, pokud si někdo nepamatuje, tak nápověda: *(Klekání zvoníme, Jidáše honíme, cos to Jidáši učinil, žes Krista prozradil, židi nevěrní, jak ti psi černí, kopali jámu, Ježíši pánu, aby ho jali, ukřižovali, na Velký pátek, do hrobu dali a Bílou sobotu zase vykopali, páni dámy, dejte něco od řehtání.)*

Pro všechny, kdo se připojí, bude samozřejmě čekat od SDH odměna. (Abychom na někoho nezapomněli, nahlaste prosím své děti sms na tel: 605475543)

JARNÍ ÚKLID

Bohužel hromadná jarní úklidová akce Uklidme svět, uklidme Česko se nemůže konat tak, jak jsme zvyklí, už druhým rokem. Bohužel na stavu našeho okolí je to velmi znát. Žádáme proto všechny, kteří se do akce v minulých letech zapojili, aby alespoň při jedné procházce do okolí naší vsi vzali s sebou také rukavice, pytel na odpad a nepořádek, který potkají, sebrali. Sesbíraný odpad je pak možné nechat za vraty na obecním úřadě.

Víme, že již takto spírá odpad v okolí mnoho z Vás, kterým bychom chtěli za Obec Vinařice velmi poděkovat. Nemůžeme jmenovat, abychom někoho neopomněli, přesto ještě jednou děkujeme, že jste všímaví a podílíte se na čistém a uklizeném prostředí naší krásné obce!

NFO OBCE

- Zastupitelstvo obce se sešlo od uplynulého vydání Vinařických listů dvakrát, 15.2.2021 a 22.3.2021. Projednáno bylo mimo jiné:
 - Schválení směrnice č.1/2021 pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu.
 - Schválení smlouvy o provozu emailových stránek.
 - Seznámení s projektem a schválení přístřešku pro stání na soukromém pozemku sousedícím s obcí.
 - Vyjádření k záměru soukromého investora zřídit vsak dešťových vod na obecním pozemku 9/2 v kú Vinařice u Dobrovice.

- Vyjádření k projektové dokumentaci výstavby nového rodinného domu.
- Schválení závěrečného účtu obce za rok 2020.
- Ukončení pracovního poměru s účetní obce Ing. Petrou Tůmovou.
- Uzavření pracovního poměru s novou paní účetní Bc. Barbora Husáková, kdy prozatím zůstávají úřední hodiny určené k platbám účetní beze změny.
- Přijetí rozpočtového opatření.
- Schválilo žádost o finanční dar na podporu sportovních akcí společnosti Auctor Racing s.r.o.
- Seznámení s koordinovaným závazným stanoviskem k žádosti ke stavbě na pozemku p.č. 128/26, 128/54 v k.ú. Vinařice u Dobrovice.
- Seznámení s nabídkou organizace Futura Academica na výsadbu stromů podél cesty ke kříži a od kříže okolo posedu, dál k lesu.
- Seznámení se s upozorněním Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na nepovolený zábor majetku – parkovacího stání u školky, vybudovaného městem Dobrovice.
- Možnost využití štěpky z ořezu stromů ve vrbičkách k mulčování u stromů vysazených v minulých letech na kopečku a v prostoru Na Černovně.
- Byly zakoupeny 2 nové břízky k náhradě uhynulých stromů ve výsadbě u vjezdu do vsi, ve spodní části obce a dále tři nové třešně k doplnění podzimní výsadby Na Černovně, kde také proběhla výsadba trávy.
- Seznámení s objednávkou zřízení nové autobusové zastávky Na Černovně.
- Seznámení se s realizovanými projekty z podpory Středočeského kraje (viz. přehled níže)

● Svoz nebezpečného odpadu 2. 5. 2021 v 8 h.

- Budeme brát pouze odpady roztříděné podle druhu odpadu a v řádně uzavřených obalech.
- V režimu zpětného odběru převezmeme také: - elektrozařízení – lednice, mrazničky, televizory, monitory a zářivky.
- Zařízení musí být kompletní, tj. nesmí chybět žádné podstatné součásti a nesmí být demontované, - olej motorový a převodový bez příměsí a nečistot, barvy, laky, ředidla - pouze dobře uzavřené - drobné baterie a monočlánky.
- Plastové nádoby od primalexů a primalex barvy nebereme (toto není nebezpečný odpad)!
- Odvážen bude pouze odpad a elektrozařízení pocházející z domácností! Odvoz se netýká odpadů z podnikatelské činnosti.

INFO SDH VINAŘICE

Poděkování všem účastníkům, kteří se i v tomto nelehkém období zúčastnili brigády ořezu stromů ve Vrbičkách.

Za SDH Vinařice Jan Pastorek

Středočeský kraj

Středočeský kraj - Fond obnovy venkova

Vinařice

Zrealizované projekty za podpory
Středočeského kraje v celkové výši 299 tis.Kč

Zastávka
U Kovárny

Zastávka
U Kapličky

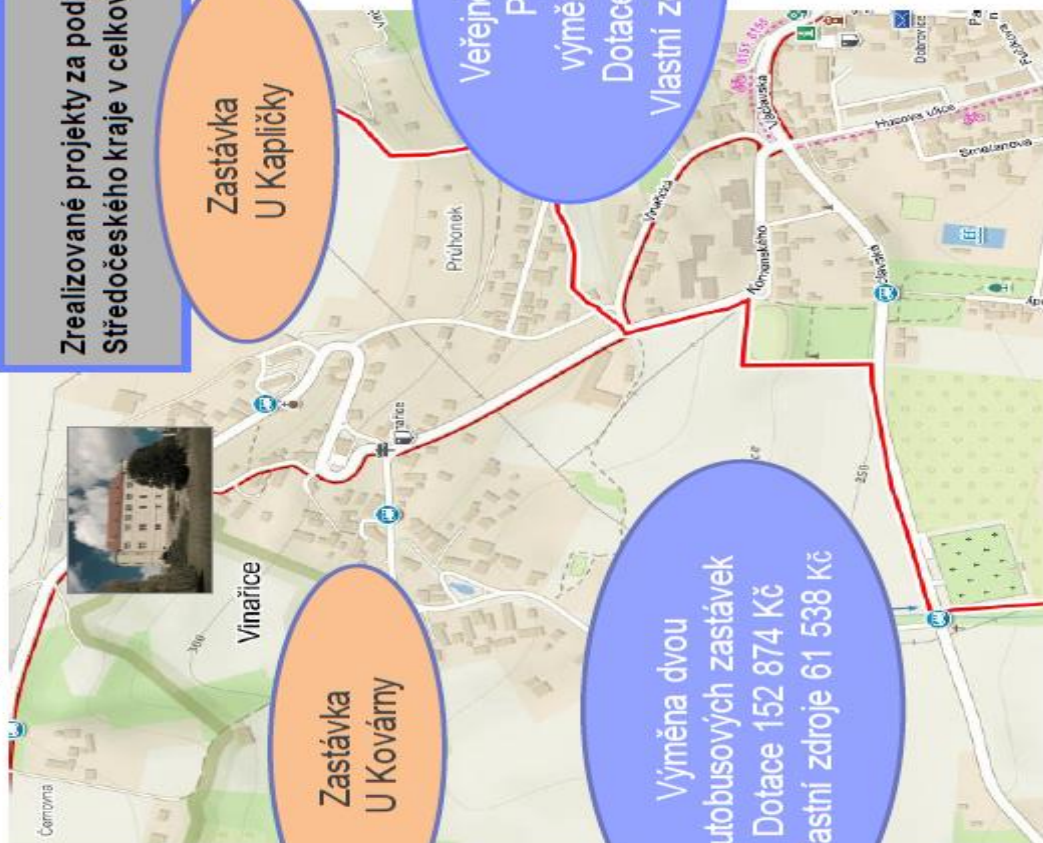

Veřejné osvětlení –
Průhoněk
výměna 5 ks lamp
Dotace 146 126 Kč
Vlastní zdroje 90 682 Kč

Výměna dvou
autobusových zastávek
Dotace 152 874 Kč
Vlastní zdroje 61 538 Kč

VO Průhoněk

Vypracovala: Ing. Petra Tůmová

Z HISTORIE OBCE – (POKRAČOVÁNÍ PŘEPISU KRONIKY)

OKUPACE ČESKOSLOVENSKA A DRUHÁ VÁLKA SVĚTOVÁ

Nebezpečí pro druhou světovou válku vycházelo ze starého německého militaristického hesla „Drank nad Osten“. Po uchopení moci v Německu Adolfem Hitlerem v roce 1933 zalarmovány byly postupně německé menšiny v sousedních státech. V naší republice bylo to pohraniční území v Čechách a na Moravě, kde docházelo k stálému národnostnímu jitrění, které za podpory německé Říše vyvrcholilo v r. 1938, až do takového stavu za kterého bylo nutno, na obranu našich státních hranic vyhlásit dvě mobilisace, z nichž první vyhlášena v květnu, druhá pak v září. Povolaná záloha z Čechů a Slováků, připravená nadšeně hájit naše státní hranice, zůstala však jen v toužebném očekávání boje v pohraničních pozicích. Při diplomatických jednáních zástupců čtyř mocností, to je Německa a Itálie na straně jedné a Velké Británie a Francie, které měly hájit naše zájmy, na straně druhé, rozhodnuto urovnat napětí bez boje, ale odtržením Sudet, to je všech pohraničních území, obývaných zčásti Němci ve prospěch německé Říše. Opuštěnému Československu zůstaly jen slzy a znechucení.

Dílo toto nezůstalo však konečné. Korunováno bylo hanebným a překvapivým vpádem obrněné německé armády až do srdce naší republiky – do Prahy. Nevadila jim ani hustá sněhová metelice v ten památný den 15. Března 1939, která nakonec byla snad i předzvěstí budoucí prohry a rozpadu jejich Říše v pozdější druhé světové válce. Tato okupace znamenala přičlenění zemí Čech a Moravy k německé Říši a jako protektorát, kdežto Slovensko od naší republiky odtrženo a uznáno jako samostatný stát. Tento stav potrvál až do konce příští druhé světové války.

Německá nenasytost a touha po ovládnutí světa byla také příčinou bleskového vpádu do Polska dne 1. října 1940 a postupně i do Sovětského svazu, kde za stálého jejich postupu, až konečně po krutých bojích u Stalingradu /nyní Volgogradu/, nastává pro Němce osudový obrat k jejich prohře. V ničivém žáru této největší války světa ocitla se téměř celá Evropa, část Asie /Japonsko, jako spojenec Německa/ a část severní Afriky. Nechme však plynout její průběh a vraťme se do našich zemí a naší obce.

Přestože naše vojska, jako nespolehlivá, nebyla povolána do zbraně po boku německé armády, trpěl ale náš národ nedostatkem potravin a všho jiného zboží, ale i strachem z pronásledování za sebemenší delikty. Zavedené potravinové lístky zaručovaly jedině možnost minimálního odběru potravin a lístky s body opravňovaly zase k odběru textilu. Zemědělci byli jen částečnou oporou pro ty, kteří byli odkázáni výhradně jen na odběr potravin podle lístků. Sami však, pokud se komu ze známosti podařilo, riskovali mletí „na černo“ ve mlýnech, které byly pod stálým dozorem pověstného Gestapa, to je německé tajné policie. Využívala se k tomu často noční doba a po velkém strachu během jízdy bylo velikým odlehčením pro každého, komu se podařilo šťastně se vrátit domů. Od nás jezdilo se např. do mlýnů v Dobrovici, Pěčicích, Leducích, Horkách nad Jizerou nebo Čížovkách u Domousnic. Přesto ale mnozí pojídali placky ze šrotu všelijak doma vyrobeného. Nesplnění dodávkové povinnosti, ať v obilí, bramborách nebo živočišných výrobcích, to je v mase, mléce a vejcích, bývalo odměňováno i trestem smrti. Toto nebezpečí projevilo se u nás výrazně ještě půl roku před ukončením války.

Koncentrační tábory byly běžným trestem, třeba za nepatrné přestupky politické. V nich byli vězni evidováni pouze čísly a zacházelo s nimi často jako s dobyt看em. Co se jich nevrátilo domů byvše tam krutým způsobem umučeni. Z Dobrovice bylo za poslech zahraničního rozhlasu a činnost v některých spolcích uvězněno několik osob, z nichž dvě se už domů nevrátily a několik z nich jen s doživotně podlomeným zdravím. Rolník Josef Tichý z Chloumku zahynul neznámo kde, za poskytnutí stravy ruským zajatcům, kterým se podařil útek ze zajateckého tábora. Nešťastná manželka zůstala opuštěna se dvěma malými sirotky.

Největší neštěstí a utrpení postihlo všechny příslušníky židovského vyznání. Jim bylo vyhrazeno

jediné – zabít! Z Dobrovice nevrátilo se jich nejméně deset. Jen zlomkuk z nich / z Dobrovice dvěma/ podařil se návrat s duševními následky. Životy ostatních obětovány německé brutalitě v plynových komorách koncentračního tábora v Osvětimi v Polasku. Pojem humanita byl pro jejich vedení snad pojmem neznámým. Tak prováděl německý nacismus očistu od semitismu.

Zlým osudem postiženy byly u nás také některé rodiny. Vlastenecky založené rodině bývalého starosty Josefa Šnýdra uvěznění byli dva synové. Oba, evidovaní Gestapem jako politicky exponovaní funkcionáři v sociálně demokratické straně, byli posléze zatčeni a deportováni do koncentračních táborů v Říši, kde za ponižujícího zacházení a bídě, strávil starší Josef tři a půl roku a mladší Antonín dva a čtvrt roku.

Jiným případem je osud rodiny Svačinovy z čp. 4. Syn Josefa a Marie Svačinových, Rudolf Svačina, kpt. Čs. Armády, sledovaný brzo za okupace Gestapem, volí pro svoji záchranu nebezpečný útěk do Jugoslávie, kde je mu svěřen dešifrovací úkol pro Anglickou armádu. Po přemístění do biblických míst Přední Asie, kde se zúčastňuje vojenských operací proti německé armádě v Řecku, nastává pro něj trnitá cesta do pevnosti Tobruku v severní Africe, kde se účastní nejkrutějších bojů v této oblasti. Přestože německému velení nebyla známa jeho zahraniční činnost, jen jeho útěk z vlasti, je jeho žena a oba rodiče zatčeni a deportováni do sběrného tábora ve Svatobořicích u Hodonína na Moravě, kde při bídné stravě žijí čtyři roky až do ukončení války v květnu 1945.

K hospodářskému posílení Říše žádány byly též osoby na pracovní povinnost. Tak z naší obce odjíždí na práci v Říši a do jiných částí zabraných území nejméně deset občanů. Byli to samí, většinou svobodní hoši. Hložek Jaroslav využívaje chaosu při náletu na Lipsko, kde byl zaměstnán v továrně, utíká pěšky domů s výjimkou při přechodu hranic, kde používá za svůj úkryt místo pod železničním vagónem. Přesto však dopaden a deportován zpět, aby pracoval na jiném místě v kamenolomu jako hlídaný dezertér, kterému už za případný nový delikt hrozí i trest smrti. Riskuje však nový útěk, který mu dovolil návrat domů, kde se porůznu před četnickým pátráním, vyhublý a nemocný, schovává a konečně dočkává i konce války.

Jinými osobami, odeslanými na různé práce v Říši nebo na opevňovací práce v jiných částech zabraných území, byli to : F. Dobrý z č. 22, Dvořák Josef z č. 21 o němž je zmínka již v předchozí stati, Hlaváč Vladislav z č.12, Fidler Jaroslav z č. 7, Dudek Jan z č. 1, Kučera Jirí č. 38, Lepka Jaroslav č. 37, Johanová Libuše č. 60.

Přes všechny tyto útrapy dočkali jsme se šťastně konce byvše osvobození v květnových dnech 1945 Sovětskou armádou za pomoci velmi účinného boje našich dobrovolníků při pražském povstání. Vzpomínáme s úctou a vděčnostívšech těch živých i mrtvých, kteří s velkými obětmi přispěli k navrácení naší, po šest let ztracené svobody. Válka sama, až na duševní útrapy, nezanechala v obci žádných ničivých následků.

Nakonec za pozornost a ocenění stojí případ p. Václava Vinše z čp. 46. V roce 1942, kdy byl organisován v zahraničí atentát na nenáviděného Němce, našeho protektora Reinharda Heindricha, byli porůznu na našem území vysazováni českoslovenští parašutisté, aby provedli tento odvážný úkol. Porůznu přijímali dobrodiní našich lidí ve formě přespání a stravy. Každý zjištěný případ poskytnutí takové pomoci byl trestán okamžitě smrtí. Přes toto nebezpečí poskytuje p. Vinš na jaře 1942, dvěma neznámým, majícím za úkol likvidaci všeho německého, útulek a stravu za což si zaslouží této krátké zmínky.

(přepis Sobotkovy kroniky str. 65-68)

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Již mnoho týdnů se pro všemožná protiepidemiologická opatření máme držet co nejvíce doma. Někdo si v takovém čase sedne k televizi, někdo vezme do ruky knížku. Jsem proto velmi ráda, že nejen o knížkách bylo možné udělat rozhovor s dámou, kterou můžete často spatřit procházet kolem Vašeho domu s jejím neodmyslitelným psím společníkem a možná ani netušíte, že tato sympatická paní je knihovnicí v dobrovické knihovně. Po přečtení rozhovoru se toho dozvíte ještě mnohem více, příjemné čtení.

1. Pracujete v dobrovické knihovně, jak funguje knihovna za nouzového režimu?

V této zvláštní době pouze v rámci vládních nařízení, co nám zrovna povolí. Naštěstí od poloviny února smíme provozovat výdajové okénko. Na požádání taky knížky vozíme ke čtenářům domů. Máme více času na činnosti, které za běžného provozu odkládáme – opravy knih, výměnu obalů, aktualizaci katalogu, vyřazování poškozených svazků... Vychází tolik krásných knih! Jen prostoru se nám nedostává. Mně v dětském oddělení moc chybí kontakt se čtenáři, vlastně už rok děti chodí minimálně, stejně jako do školy a umělecké školy, která má v dobrovické knihovně pobočku. Normálně v březnu, v rámci akce Březen - měsíc knihy, si chodí prohlížet knížky děti ze školky, během roku školní třídy. Už rok jsme se neměli šanci potkat. Jsme knihovna na malém městě, každého znáte, naše práce není jen o půjčování knížek.

MEDAILONEK

Martina TANEČKOVÁ

roz. Vrabcová

- Narodena v roce 1968 ve znamení vodnáře
- Vdaná, dvě děti, Eliška a Lucie
- *Oblíbené jídlo:* Omáčky a sladká jídla, nemůžu nic s česnekem.
- *Koníčky:* turistika, sbírání starých hraček, zejména panenek

2. Nemáte v tom množství knih někdy pocit, že jsou nové knihy zbytečné, že už bylo všechno napsáno?

Myslím, že nikdy nebude napsáno úplně všechno a i kdyby bylo, každý jsme jiný, stejné události prožijeme uvnitř sebe každý jinak. Někdy při čtení až zírám: on to ten druhý vidí takhle? Mám ráda spisovatele, kteří se dokáží vcítit do duší a pocitů postav. Jsem nadšená ze současných českých autorů dětských knížek. Ať jsou to knížky Lenky Rožnovské, Daniely Krolupperové nebo Zuzany Pospíšilové pro začínající čtenáře nebo detektivky pro větší děti autorů Petra Huga Šlika, Vojtěcha Matochy, Davida Jana Žáka, tam bych těžko vybírala tu, která se mi líbila víc. Samostatnou kapitolou je dílo Petry Braunové, navštívila nás v knihovně už třikrát a vždycky si děti i mě získala, je to úžasná vypravěčka.

3. Jak jste se k práci v knihovně dostala a čtete vlastně ráda?

Vlastně náhodou. Ale ty v životě neexistují, že? Čtu hodně už od dětství, jako všichni mé generace, četli jsme všechno, co nám přišlo pod ruku, tak obrovský výběr jako dneska nebyl. Kdyby tak děda

s babičkou z Němčic, kteří mě jako malou měli na starosti a naučili jako předškoláka číst a psát, aby mě zabavili, mohli vidět, kam až mě život s knížkami dostal! Tak jednoznačné to ale nebylo, mám ekonomku, studovat knihovnictví mě po základní škole nenapadlo.

4. *Kam všude Vás život zavál, než jste zakotvila v knihovně?*

Po škole jsem na pár let nastoupila do fakturace na mladoboleslavském ředitelství Restaurací a jídelen, do knihovny jsem se dostala až po rodičovské dovolené. S dětskými čtenáři spolupracuji už osmnáctým rokem.

5. *Jaký je Váš oblíbený literární žánr a máte nějakou oblíbenou knihu? O čem je? Oblíbených žánrů mám víc. Mění se podle nálady a rozpoložení, životních fází. V současné době nečtu thrilery ani některé psychologické romány, spíše knížky, které pohladí po duši. Vybrat oblíbenou knížku je pro mě těžké, snažím se číst hodně nových knih, abych byla v obraze. Stejně jako naši čtenáři jsem se vrátila k českým autorům, skvěle jich píše tolik a zdaleka ne všichni mají mediální podporu. Nejvíc mě ovlivnila díla Alexandra Dumase, vyrostla jsem na všech dílech Tří mušketýrů a Josefu Balsamovi, sérii odehrávající se v období nástupu vlády Ludvíka XVI., přes dobytí Bastilly, až k popravě Ludvíka a Marie Antoinetty. Mám po choťetovském dědovi vydání z konce 19. století psané starou češtinou se spoustou francouzských frází, to je má srdeční záležitost. A taky nemůžu zapomenout na seriál, kde postavu tajemného Josefa Balsama hrál Jean Marais.*

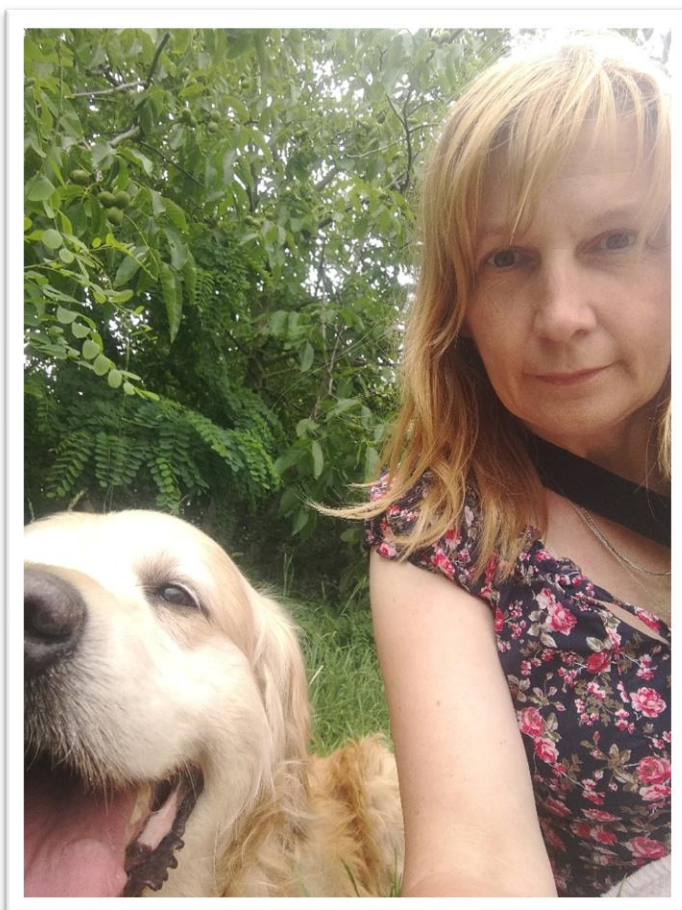
6. *Máte kromě knížek ještě nějakou jinou zálibu, koníček?*

Mám ráda zvířata, přírodu, turistiku. Jsem staromilec, sbírám staré hračky, hlavně panenky a kočárky, výšivky.

7. *Vlastně vím, že sbíráte panenky, před časem jsem byla na velmi pěkné výstavě v knihovně. Kolik máte doma panenek a která je pro Vás nejcennější?*

Na panenky se snad raději ani neptejte, mám jich tolik, že se k nám domů nevejdou, hodně jich zdobí regály s knížkami v dětském oddělení dobrovické knihovny.

Sbírkou jsem začala německými realistickými panenkami, vypadají jako živé, mají paruky z pravých vlasů a oči foukané firmou vyrábějící oční náhrady. Od nich jsem se dostala ke starým panenkám,

nejen německým, mám hodně českých, ruských. Vzácná je každá z nich, vlastnily je malé holčičky, určitě o ně s láskou pečovaly. Několik z nich jsem získala od původních majitelek, znám i zajímavosti z jejich historie.

8. *Bydlíte na Vinařicích, proč jste si vybrala tohle místo pro svůj domov?*

Další náhoda! Jako malá jsem se ze zahrady v Němčicích často dívala na Chlum a toužila na kopci bydlet. Když jsme se s manželem rozhodli stavět vlastní dům, byla na Vinařicích volná parcela...

9. *Můžete něco vzkázat čtenářům, co to bude?*

Nebojte se snít, sny se občas plní.

Děkuji za rozhovor.
Kamila Slaná

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Výročí: Miroslava Havlová (80)

Jiří Louda (70)

Vlasta Lišková (98)

Ríša Klátik (75)

Narození: Emma Johanidesová (březen)

Úmrtí: Jan Špak

Tomáš Hubka

Václav Fišer

V únoru navždy odešel náš milovaný Honzík, velký fanoušek fotbalové Slavie a obdivovatel krásných aut. Celý život statečně a s úsměvem bojoval s omezeními, které mu přinášel jeho zdravotní stav.

Jeden z citátů, který sdílel na svém facebooku byl: „Silný je ten, který trpí potichu.. jizvy má v srdci, úsměv v očích a pláče v noci jenom proto, aby se mohl zase přes den smát.“

Děkujeme všem za projevy účasti a milou vzpomínku, kterou mu věnujete.

Špakovi

Tento měsíc odešel pan Václav Fišer. Nezapomenutelný parták - štamgast, tanečník, soused, plavčík a hasič. Věnujme mu na rozloučenou pár slov a vzpomínek.

„Václav byl náš dobrý kamarád, který nezkazil žádnou legraci. Zúčastňoval se akcí pořádaných hasičským sborem, řehtání do svých 75 let. Pravidelně chodil na pivo, kde si v neděli s kamarády zahrál karty. Jako fanoušek Sparty se rád popíchoval s námi ostatními.“

kamarádi - štamgasti

Všichni táborníci vinařického tábora tiše vzpomínají na partáka, který s celým týmem prožil mnoho ročníků jako skvělý pomocník v táborové kuchyni.

Pan Fišer odešel do nebe. A s ním i kousek našeho života a naší minulosti. Určitě už si tam nahoře dává své oblíbené pivečko a je mu fajn.

Pro nás to byl a vždycky bude prostě a jednoduše „děda“.

Christel bohužel už žádného dědečka neměla, ale pan Fišer proti této „funkci“ neprotestoval a naopak se jí ujal radostně a prostě našim „dědou“ byl. Vždycky (nejen) pro nás s úsměvem a dobrým slovem.

Dědo, děkujeme za všechno. Možná jsme Vám to všechno nestačili říct, ale snad jste to, že jsme Vás měly moc rády, věděl. Klidné spočinutí.

Markéta Hrubešová

Co dodat?

Snad jen jeho nezapomenuté...

....Cítím se uražen a proto odcházím....